

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7344/2545

นางจัมลัม ศรีปรางโจทก์ กรมที่ดิน กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ที่ดิน มาตรา 61, ป.พ.พ. มาตรา 193/30

## ย่อ / หลักกฎหมาย

การออกโฉนดที่ดินเป็นงานที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกรมที่ดิน เมื่อโจทก์เห็นว่าการออกโฉนดที่ดิน คลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องกรมที่ดินได้ แม้ป.ที่ดิน มาตรา 61 ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมโดย ป.ที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2428 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้จะมีบทบัญญัติให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินสำหรับจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครที่ออกโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม ก็เป็นเพียงบทบัญญัติที่กฎหมายประสงค์จะกระจายอำนาจให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งเพิกถอนโฉนดได้ด้วยเท่านั้น ไม่ได้ห้ามมิให้ผู้ได้รับความเสียหายจากการออกโฉนดที่ดินฟ้องกรมที่ดินแต่อย่างใด โจทก์ในฐานะผู้จัดการมรดกของผู้ตายฟ้องขอให้เพิกถอนโฉนดที่ดินของจำเลยที่ 2 เลขที่ 3816 ในส่วนรูกล้ำเข้ามาในโฉนดที่ดินพิพาทของผู้ตาย ตาม ป.ที่ดิน มาตรา 61 เป็นการฟ้องคดีเพื่อเอาคืนซึ่งกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้ตาย ซึ่งไม่มีกำหนดอายุความและไม่อยู่ในบังคับของ ป.พ.พ. มาตรา 193/30 ดังนั้น แม้จะเป็นเวลาเกินกว่า 10 ปี โจทก์ก็มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 ได้โจทก์ฟ้อง ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองไปทำการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๖ ตำบลบางเลน (บางยุง) อำเภอบางเลน (บางปลา) จังหวัดนครปฐม (นครชัยศรี) ในส่วนที่รูกล้ำเข้ามาในที่ดินของโจทก์ (ที่ถูก ของผู้ตาย) หากจำเลยทั้งสองไม่ดำเนินการ ให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลเป็นการแสดงเจตนาแทน และให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นเงิน ๖๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่ วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยที่ ๑ ให้การว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง? ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม? ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ? ขอให้ ยกฟ้อง จำเลยที่ ๒ ให้การว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุม? ที่ดินดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ โดยการครอบครอง ประปักษ์? ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้น พิพากษาให้เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๖ ตำบลบางเลน (บางยุง) อำเภอบางเลน (บางปลา) นครปฐม (นครชัยศรี) ของจำเลยที่ ๒ เฉพาะในส่วนที่รูกล้ำและออกทับโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๕๐๒ ของโจทก์ (ที่ถูกของ นายไผ่ผู้ตาย) เนื้อที่ประมาณ ๙๔ ตารางวา ตามแผนที่เอกสารหมายเลข จ.๑๑ ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ จำเลยที่ ๒ อุทธรณ์โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงได้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยที่ ๑ ฎีกา โจทก์และจำเลยที่ ๒ ฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาในข้อเท็จจริงได้ ศาลฎีกาคณะคดีปกครองวินิจฉัยว่า? มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า โจทก์ในฐานะ ผู้จัดการมรดกของนายไผ่ ศรีปราง ผู้ตาย มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองให้เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๖ ของจำเลยที่ ๒ หรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๑ ซึ่งฎีกาขึ้นมาจาก ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ วินิจฉัยว่า ตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ บัญญัติให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจเพิกถอนหรือแก้ไขโฉนดที่ดินที่ออกโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่

ขอด้วยกฎหมายได้ โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ ให้เพิกถอนโฉนดที่ดินที่ออกโดย  
ตลาดเคลื่อนหรือไม่ ขอด้วยกฎหมายดังกล่าวได้ จำเลยที่ ๑ ไม่เห็นฟ้องด้วย เพราะมาตรา ๖๑  
บัญญัติให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจสั่งเพิกถอนแก้ไขได้สำหรับกรุงเทพมหานคร แต่ที่ดินพิพาทอยู่  
ในจังหวัดนครปฐม ซึ่งการเพิกถอนแก้ไขดังกล่าวเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม  
โดยตรง อธิบดีกรมที่ดินไม่มีอำนาจที่จะเพิกถอนแก้ไข ทั้งโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๖ ที่

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนนั้น จำเลยที่ ๑ ไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายในการออกโฉนดที่ดิน  
และไม่ได้เป็นผู้ออกโฉนดที่ดินให้แก่บุคคลใดด้วย จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจาก  
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะทำการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่  
๑๓๘๑๖ ได้นั้น เห็นว่าการออกโฉนดที่ดินเป็นงานที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกรมที่ดิน เมื่อ  
โจทก์เห็นว่าการออกโฉนดที่ดินตลาดเคลื่อนหรือไม่ขอด้วยกฎหมายโจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้อง  
กรมที่ดินได้ คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าโฉนด ที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๖ ที่ออกให้แก่จำเลยที่ ๒ ทับที่ดินโฉนด  
เลขที่ ๔๕๐๒ ของนายไวยางส่วน ตั้งแต่ก่อนที่นายไวยางจะถึง แก่ความตายเป็นการกล่าวอ้างว่านายไวยาง  
ถูกโต้แย้งสิทธิในโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๕๐๒ โดยการกระทำของจำเลยที่ ๑ แล้ว ซึ่งจำเลยที่ ๑ ก็ได้  
ให้การปฏิเสธในเรื่องนี้ โจทก์ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายไวยางจึงมีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ ได้ แม้  
ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ ที่แก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม  
ประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับ ขณะที่โจทก์ฟ้องคดีนี้จะ  
มีบทบัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินสำหรับ  
จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครที่ออกโดยตลาดเคลื่อนหรือไม่ขอด้วยกฎหมายก็ตามเป็น  
เพียงบทบัญญัติที่กฎหมายประสงค์จะกระจายอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งเพิกถอน  
โฉนดได้ด้วยเท่านั้น ไม่ได้ห้ามผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการออกโฉนดที่ดินฟ้องกรมที่ดิน  
แต่อย่างใด โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๒ ต่อไปว่า ฟ้อง  
โจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ในฐานะ ผู้จัดการมรดกของผู้ตายฟ้องขอให้เพิกถอน  
โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๖ ในส่วนที่รุกร้าเข้ามาในโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๕๐๒ ตามประมวลกฎหมาย  
ที่ดิน มาตรา ๖๑ เป็นการฟ้องคดีเพื่อเอาคืนซึ่งกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้ตาย ซึ่งไม่มีกำหนดอายุความ  
และไม่อยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ โจทก์มีอำนาจฟ้อง  
จำเลยที่ ๒ ได้ คดีนี้ขาดอายุความไม่น่าจะเป็นเวลาช้านานเพียงใด พิพากษายืน ค่าขึ้นศาลชั้น  
ฎีกา ๑,๕๐๐ บาท ให้แก่จำเลยที่ ๒ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

## องค์คณะ

อภิชาติ สุขัคคานนท์ · กำพล ภู์สุดแสง · วิชัย วิวิทเสวี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th ·  
<https://www.thaideka.online/deka/7344/2545>